

[Gerhard Nielsen.]

skos fra Forsikringssselskabets Side; det skal jeg dog ikke insistere paa i Øjeblikket. Det er jo givet, at adskillige Forsikringstagere ofte bliver forbløffede ved pludselig at faa Besked om — det kender jeg i alt Fald Eksempler paa —, at en tegnet Forsikring løber i flere Aar til, naar den ikke er opsagt rettidig. Man kan i og for sig ikke lægge Forsikringssselskabet det til Last, for det staar utvivlsomt i Policen, men Forsikringstageren; der nok har set det, da han tegnede Forsikringen, har maaske glemt det, og det har i adskillige Tilfælde drejet sig om en Forsikringstid paa 3 Aar — saa vidt jeg husker, har der ogsaa været Tilfælde, hvor det drejede sig om 5 Aar. Denne Bestemmelse maa hilses med Tilfredshed, og jeg er ganske sikker paa, at alle Forsikringstagere vil mene, at man her paa en udmærket Maade sikrer dem imod, at en Forsikring, uden at de i Virkeligheden er klar derover, løber videre, ofte i flere Aar.

Ogsaa § 34 synes mig paa en heldig Maade at sige, at for saa vidt en Bestemmelse i Forsikringsaftalen vilde medføre, at man naaede til aabenbart ubillige Resultater — altsaa en Bestemmelse i Policen gældende mellem Forsikringstageren og Selskabet —, skal Bestemmelsen tilsidesættes, for saa vidt dette vilde stemme med god Forsikringspraksis.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Bestemmelserne vedrørende de enkelte Skadesarter. Da Lovforslaget jo ogsaa efter Ministerens Udtalelse maa underkastes en forhaabentlig kort Udvalgsbehandling, vil man dér kunne komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser. I det store og hele forekommer det mig, at de væsentligt dækker det, der har været Hensigten med dem.

I Bestemmelserne om Ikrafttrædelsestiden siges der, at Loven ikke skal træde i Kraft før 1. Januar 1932. Det er en noget lang Frist, men det maa naturligvis erkendes, at det kan være rimeligt at tage det Hensyn overfor Forsikringssselskaberne, som efter denne Lovs Ikrafttræden, i alt Fald for manges Vedkommende, maa træffe meget omfattende Forandringer i deres Policer.

Forslaget er jo, som den højtærede Minister meddelte, vedtaget enstemmigt i Landstinget efter en meget indgaaende Behandling, og jeg skal erklære, at Lovforslaget for vort Partis Vedkommende i det store og hele kan anerkendes som tilfredsstillende. Jeg skal derfor tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det til Gennemførelse her i Tinget.

Elmquist: Saaledes som det er oplyst, er det Forslag, som foreligger til Behandling, jo Resultatet af et meget omfattende Arbejde af de Kommissioner, der i 1919 blev nedsat i de nordiske Lande til Fortsættelse af det i 1901 paabegyndte Lovgivningsarbejde. Et af Lovforslagets Formaal er derfor, som det ogsaa er nævnt, at tilvejebringe saa ensartede Regler som muligt ogsaa paa Forsikringsomraadet, og da det er af stor Betydning for den internationale Samhandel, at Forsikringsreglerne Landene imellem — ikke mindst, kan man vist sige, paa Sø- og Transportforsikringens Omraade — er saa ensartede som muligt, kan jeg ikke se andet end, at en Lov som denne kan faa en vis Betydning. Men fordi Forslaget saaledes har været underkastet en indgaaende Forhandling i disse Kommissioner og har været drøftet meget indgaaende af Forsikringsfolk, Jurister og andre interesserede i de nordiske Lande, er naturligvis ikke dermed givet, at det ikke skulde være hvert Lands lovgivende Forsamlings Opgave at gennemarbejde et saadant Forslag med det for Øje at foretage saadanne Ændringer, som man under Hensyn til det enkelte Lands særlige Forhold maatte anse for naturlige og formaalistjenlige.

Lovforslaget har da ogsaa, saaledes som den højtærede Justitsminister gjorde opmærksom paa, været underkastet en meget indgaaende Behandling i Landstinget og foreligger altsaa nu til Behandling her i Folketinget, hvor jeg ogsaa haaber, der maa blive Lejlighed til en indgaaende Udvalgsbehandling, selv om jeg paa mit Partis Vegne kan tilsige den højtærede Justitsminister Støtte til, at Behandlingen kommer til at foregaa saa hurtigt som muligt. Derimod kan jeg altsaa ikke være enig med den højtærede Justitsminister i, at man, som der i Justitsministerens Udtalelser syntes at ligge et Ønske om, skulde indskrænke sig til at behandle et ganske enkelt Spørgsmaal, nemlig det Spørgsmaal, om de gensidige Selskaber skal indbefattes under Loven eller ej. Jeg mener, at ogsaa Folketinget maa have Lejlighed til gennem et Udvalg at underkaste dette meget vigtige Lovforslag en indgaaende Behandling, men, som sagt, fra mit Partis Side vil vi gerne være med til, at denne Behandling kan komme til at foregaa saa hurtigt som muligt — saa haaber jeg ogsaa, den højtærede Minister er tilfreds med dette Tilsagn.

Jeg skal, idet jeg altsaa anser det for givet, at en saadan Udvalgsforhandling vil finde Sted, afholde mig fra alt for meget at